

РЕШЕНИЕ

№ 5988

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **6386** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез упълномощения адв. Т. В., срещу решение от 21.04.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 13115 по описа за 2010 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2301235 от 18.08.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на дружеството, на основание чл. 41б, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 63, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1 от КТ.

Касаторът сочи, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на закона. Счита, че процесното НП е незаконосъобразно, тъй като не е доказано нарушението, за което е наложено административно наказание на дружеството. От настоящата инстанция се иска решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление.

Ответникът - директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. – не се представлява в съдебно заседание пред настоящата инстанция и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Настоящата инстанция възприема напълно установената от СРС фактическа обстановка.

От събраните писмени доказателства и свидетелските показания на св. Пешка Д. Е. – актосъставител и св. Ж. Г. П. – свидетел при установяване на нарушението, се установява, че на 01.04.2010 г. около 10:45 ч. от служители на Дирекция „Инспекция по труда” С. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство по постъпил сигнал в супермаркет „Д.”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е заварено лицето Я. Стефанов С. да полага труд като „продавач-консултант” в обекта, без работодателят да е връчил на лицето преди постъпването му на работа екземпляр от необходимите документи, изискващи се от Кодекса на труда – копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, което представлява нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

В собственооръчно попълнената декларация от 01.04.2010 г. С. е посочил, че е на работа от 27.03.2010 г. с работно време от 08:00 до 14:00 часа /два дни на два дни по график/ и с уговорено трудово възнаграждение от 400 лв. По-късно работодателят е представил трудов договор от 01.04.2010 г., подписан от двете страни, както и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ с вх. № 22388103074613/01.04.2010 г. 12:47 ч.

Резултатите от проверката са отразени в протокол, след представяне на документи от дружеството. На основание чл. 404, ал. 1 от КТ били дадени и съответни задължителни предписания, включително в срок до 15.04.2010 г. да не се допуска работник или служител да полага труд без необходимите документи, изискващи се съгласно чл. 63, ал. 2 от КТ.

За констатираното нарушение на 09.04.2010 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-2301235, в който е отразено, че [фирма], в качеството му на работодател, е допуснал до работа лицето Я. Стефанов С., преди да му предостави документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, с което е нарушил чл. 63, ал. 2 от КТ. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, с което на дружеството, на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000,00 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ – за това, че е допуснало до работа посоченото лице, преди да му предостави документи по чл. 63, ал. 1 от КТ.

При така установената фактическа обстановка, обосновано законосъобразно и правилно районният съдия е приел в оспореното решение, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение, а при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно цитираната разпоредба, работодателят няма право да допуска работника до работа, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

При съставяне на акта и при издаване на наказателното постановление, не са допуснати

съществени процесуални нарушения. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 ЗАНН. АУАН и НП съдържат всички реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН - в АУАН са отразени правнорелевантните факти, очертаващи състава на нарушението - допускане до работа на работник от работодателя преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТП на НАП; в съдържанието на НП изпълнителното деяние е индивидуализирано в необходимата и достатъчна степен и от фактическа, и от правна страна, чрез точно словесно описание на поведението, с което се осъществява съставът на нарушението и с посочване на законовата разпоредба – чл. 63, ал. 2 от КТ, установяваща задължение, неизпълнението на което представлява административно нарушение по см. на чл. 414, ал. 3 от КТ.

По изложените в касационната жалба основания:

Жалбоподателя счита, че неправилно съдът е основал решението си на събраните в хода на административното производство доказателства и на показанията на актосъставителя и на свидетеля при установяване на нарушението, а не на показанията на доведените от него свидетели – Л. Г. – продавач-консултант в същия обект и Ш. Б. – счетоводител, водил счетоводството на дружеството. Възражението е неоснователно – фактът на допускане работника до работа, преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТП на НАП се установява от всички писмени доказателства, както и от показанията на св. Е. и П.. Правилно районният съдия не е кредитирал показанията на свидетелите Г. и Б., като е отчел техните отношения с дружеството, както и противоречието им с всички останали събрани доказателства.

Събраните в хода на съдебното производство доказателства потвърждават по несъмнен начин, че на 01.04.2010 г. около 10:45 ч. Я. С. е бил допуснат до работа, преди да му бъде връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Наложена санкция е в рамките предвидени в чл. 414, ал. 3 от КТ.

Като е потвърдил НП № 22-2301235 от 18.08.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., районният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.04.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 13115 по описа за 2010 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.